

SAUCIENS UZ PAKLAUSĪBU

Reimar A. C. Schultze

PO Box 299 Kokomo, Indiana 46903 USA

www.schultze.org

Mācītājs Reimars A. C. Šulcs

Bezrūpīgas klišejas –izņemt no apgrozības!

Klišeja ir pārlietots izteiciens, kas savā laikā ir kalpojis labiem mērķiem. Divas klišejas, par kurām runāšu šodien, iespējams, ir visļauņākās slepkavas kristietībā: 1) Viss, kas tev jādara, ir ticēt! 2) Tas viss pateicoties Jēzum!

Tās abas sekmē pasivitātes mentalitāti. Palūkosimies uzmanīgāk.

1. Viss, kas tev jādara, ir ticēt!

Sāksim ar „Viss, kas tev jādara” daļu. Ja esi jauns, tu vēl vari būt pārliecināts par šo izteicienu. Bet tie no mums, kuri jau kādas jūdzes ceļojuši, ir pārtraukuši celt pilis un tiltus ar „viss, kas tev jādara” formulas palīdzību. Mēs tik daudz reižu esam piedzīvojuši zaudējumus, ka pārtraucām jautāt vietējam garīdzniekam pēc virziena. Viņš mums teica: „Viss, kas tev jādara... tu nevari zaudēt.” Un, protams, mēs zaudējām. Varbūt arī atceramies kādu saplīsušu datoru. Mums teica: „Viss, kas tev jādara...” un mums nācās samaksāt 50 Ls. Bet līdz šai dienai dators joprojām mierīgi guļ mūsu pagrabā kopā ar citām grabažām, uz kuru pieminekļiem tāpat var rakstīt „Viss, kas tev jādara...”

Cik daudz ļauna ar šo nevainīgo frāzi ir izdarīts šajās zemes lietās, tik pat daudz ar to ir kaitēts Dieva valstībā. Miljoniem baznīcā gājēju „viss, kas tev jādara, ir ticēt” kļuvis par visnolādētāko teikumu, kāds vispār tiem kādreiz ir ticis sacīts. Kad viņu nabaga dvēseles taustīsies mūžīgajā tumsā, tie vēlēsies, kaut kāds būtu pateicis, ka kristietībā ir daudz vairāk par to kā vienīgi ticēt.

Šis „viss, kas tev jādara, ir ticēt” ir tieši tas, ko velns grib no tevis. Jo viņš pats dzīvo ar ticību bez satura. Turklāt Jēkabs saka, ka velni patiesībā arī dreb, jo zina, ka šī ticība tos uz mūžiem paturēs ellē (2:19). Draugs, ja tava ticība ir tik pat tukša kā viņējā, tu mūžību pavadīsi kopā ar tiem!

Šī ticība mums patiesi ir absolūti nepieciešama, lai nāktu pie Kristus, staigātu ar Dievu un dotos uz Debesīm. Par to nav un visā draudzes vēsturē nekad nav bijis jautājums. Problēma rodas tad, kad ticību pataisām par vienīgo jaunās dzīves, staigāšanas ar Dievu un ceļa pie Dieva troņa atrašanas kritēriju. Jāpasaka, ka „viss, kas tev jādara, ir ticēt” ir vērtība tikai tad, kad viss cits darīt nepieciešamais ir paveikts.

Bībelē, sākot no 1. Mozus līdz Atklāsmes grāmatai nekur nav šīs frāzes: „Viss, kas tev jādara, ir ticēt.” „Viss, kas tev jādara, ir ticēt” teoloģija ir cilvēka seklo Bībeles zināšanu jeb uz gribēto tendētas domāšanas produkts.

Vislielākā problēma Dieva/cilvēka attiecībās nekad nav bijusi neticība, bet nepaklausība. Ādams ticēja, bet viņš nepaklausīja, tāpat arī ķēniņš Sauls, un sarakstu varētu turpināt. Arī Nikodēma problēma nebija neticība – viņam vajadzēja piedzimt no augšienes. Bagātais jauneklis ticēja Jēzum, taču Jēzus tam lika pārdot visu, atdot nabagiem un sekot Viņam. Piecas ģekīgās jaunavas līdzībā par desmit jaunavām, kuras neiekļuva Debesīs, ticēja no visas sirds, bet bija nelaidīgas uzturēt savus lukturus degošus. Vīrs no līdzības par talantiem, kurš savējo apraka, nevis lika to lietāt, ticēja, bet tika pazudināts ellē. Vasarsvētku dienā jūdi pulki ticēja, taču Pēteris tiem teica, ka ar to nepietiek un tiem jāatgriežas, lai Kristus viņus pieņemtu.

Tu vari ticēt visam, kam vien gribi, taču, ja nedari to, ko Jēzus tev liek, tava ticība zaudē savu pulsu, kā Jēzus brālis apstiprina sakot: „Ko tas palīdz, mani brāļi, ja kāds teic, tam esot ticība, bet tam nav darbu? Vai ticība viņu var izglābt?” (Jēkaba 2:14.)

Sargies no „viss, kas tev jādara” cilvēkiem. Pārāk bieži tiem ir skopuļa mentalitāte – tie iet uz krāmu tirgu un nokaulē tā jau zemās cenas, ka nabaga tirgotājs iet mājās bez peļņas un ēdiena saviem bērniem. Šie skopuļi tad

ierodas draudzē un liecina: „Tas Kungs man palīdzēja nokaulēt!” Nē, ne tādā veidā Tas Kungs darbojas! Šie ir ļaudis, kuri kaulējas ar Dievu par lētāko ceļu uz Debesīm. Kad tie jautā: „Ko man jādara, lai tiktu pestīts?” - viņi patiesībā domā: „Cik maz es varu darīt un tikt pestīts?”

Draugs, Dieva Valstība nav krāmu tirgus. Kristietība nav lēta reliģija. Jēzus maksāja pilnu cenu, un tāpat jādara tev! Jēzus atdeva dzīvību tevis dēļ, un Viņš prasa, lai tu savu dzīvību dod Viņam (Rom. 12:1). ...nodot sevi par dzīvu upuri... Tu nevari ar Viņu kaulēties (Lūk. 9:59-62). Jēzus Saviem mācekļiem mācīja, ka visa aizliegšana ir kļuvusi par viņu ticības daļu.

2. Tas viss pateicoties Jēzum!

Šī klišeja Dieva ģimenē ir bijusi lielā cietnā gadsimtiem ilgi. Nav apstrīdams, ka tās radītāji ir domājuši labu. Kad paties svētais veic savus ikdienas uzdevumus, tur tiešām viss ir pateicoties Jēzum, tam, kurš meklē Viņu, kurš iegūst Viņu, kurš patur Viņu. Patiesa svētā nepārtraukta vēlēšanās ir, lai Jēzus iet lielumā, viņš pats - mazumā (Jāņa 3:30).

Taču mēs gūstam patiesu baudījumu no koncertmeistara klavierspēles, bet ne tik ļoti esam sajūsmā, kad pie klavierēm nosēžas students. Šeit sākas problēma. „Tas viss pateicoties Jēzum” ir pareizi svētajam, kurš pareizi spēj atšķirt Dieva Vārdu, bet tas ir bīstams atkritēja prātam. Vidusmēra baznīcā gājēju „tas viss pateicoties Jēzum” bieži vien noved pie rupjas vienaldzības un reliģiskas pasivitātes. Šiem ticīgajiem „tas viss pateicoties Jēzum” nozīmē, ka to visu Jēzus izdarīja, un tur vairs nekā nav palicis, ko pašam būtu jādara: nav jāatgriežas, nav visu jāatstāj, nav jāņem krusts un jāseko Jēzum, nav jāpastāv lūgšanās par pazudušajiem jeb regulāri jāliecina. Viņam teikts vienkārši sevi uzskatīt par dzīvu Kristū un gaidīt, ka kādu dienu pamodīsies Debesīs.

Bibliskās skaidrības un mūsu dvēseļu labā šo klišeju vajag izņemt no apgrozības. Kad saku „bibliskās skaidrības dēļ”, es ar to domāju, ka „tas viss pateicoties Jēzum” ir nepilnīga teoloģija un slikta slava pat tad, ja par to var priecāties daži svētie. Ja tu jautātu Jēzum, vai tas viss ir pateicoties Viņam, Viņš sāktu runāt, it kā tas viss būtu pateicoties **mums**. Viņš priekš **mums** radīja visumu un kopš tā laika ir sācis par **mums** rūpēties, sākot ar raibo kazlēnu sagādāšanu Jēkabam līdz Savai krusta nāvei **mūsu** dēļ. Viņš **mūs** ir darījis par savu mājvietu, Viņa svēto templi, un Viņa mērķis ir, lai Viņā esošā godību ienāktu ikvienā no **mums** tāpat kā apustulī Pāvīlā, kurš droši teica: „Tie slavēja manis dēļ Dievu” (Gal. 1:24). Kurš arī lūdza, lai **mēs** varētu tikt piepildīti ar visu Dieva pilnību (Efez. 3:19).

Kristus nāca no Debesīm, lai Sevi ieliktu mūsos. Nesaki: Viņš ir viss, es neesmu nekas! Vai Jēzus nomira par neko? Mēs esam Viņa dārgakmeņi, Viņa līdzmantinieki, Viņa brāļi, Viņa prieks un lepnums. Jēzus uz mūžiem ir nesaraujami savienojies ar mums. Šajā ziņā Ričards Vurmbands, mācītājs, kurš 14 gadus cieta no komunisma, varēja teikt: „Es esmu Viņš, un Viņš ir es.” Priekš tevis tas varētu būt par daudz. Bet tā runā mīlētāji. Un vai šie vārdi nav ļoti līdzīgi tiem, ko teica Jēzus: „Palieciet Manī un Es – jūsos” (Jāņa 15:4)? Nekļūsim skopi vai tehniski attiecībā uz mūsu Kunga mīlēšanu! Būsim tikpat izšķērdīgi un neprātīgi mīlestībā uz Jēzu kā sievieti, kura svaidīja Viņu bērēm (Marka 14:3). Ja tu izņem Kristu ārā no cilvēkiem, tad vairs nav draudzes, nav gaismas draudzē, un tā ir slikta slava. Ir jābūt vairāk par teoloģisko savienošanos ar mūsu Kungu, mūsu sirdīm burtiski ir jābūt savienotām ar Viņu.

Nē, mans draugs, priekš Jēzus tas nenozīmē, kas viss pateicoties Viņam! Tas vēl nav viss! Priekš Jēzus tas ir tik pat daudz šeit lejā, kā tur augšā. **Priekš Jēzus tas ir tik pat daudz pateicoties mums kā Viņam.** Ja tu to noliec tikai uz Viņu, tad anulē visu atpestīšanas procesu. Ja tu izņem cilvēku ārā no Dieva/cilvēka salīdzināšanās, visa Bībele zaudē jēgu. Nē, kungs, Jēzus otrā atnākšana nebūs vecpuišu ballīte, tās būs kāzas, kad mēs un Viņš savienosimies svētā laulībā. „Tas viss pateicoties Jēzum” ir stingrs bibliskais atbalsts, bet tajā ir nepilnība, jo tiek izslēgta dievišķā romantika. Tas atmet līgavu. Doktrīnām, pat labākajām no tām, kas tiek atšķirtas no mīlestības pilnām attiecībām, nav balss. Un, ja doktrīnā neskan mīlestības dziesma, tai nav pārveidojošā spēka. Tā ir tik pat auksta kā miris cilvēks, un izraisa vienīgi strīdus un sektantismu.

„Mans draugs ir mans, un es esmu viņa” (Augstā dz. 2:16).

Tam jābūt visas teoloģijas sirdī. Runāsim par to, sludināsim par to un dziedāsim par to! Pārtrauksim būt pasīvi attiecībā uz to! Mīlēsim savu Kungu ar to dedzību, kā Viņš mīl mūs! „Tas viss pateicoties Viņam” ir laba doktrīna, bet „tas viss pateicoties mums” ir labāka. Mazgāsim savas drēbes baltas Tā Jēra asinīs. Līgavainis nāk.

SAUCIENS UZ PAKLAUSĪBU #355

Reimar A. C. Schultze

PO Box 299 Kokomo, Indiana 46903 USA

www.schultze.org